

АТАНАС ДАЛЧЕВ
ПАН

chitanka.info

*Спал между цъфналите гранки
на най-високото дърво,
от него с неговата сянка
аз слизам призори ведно.*

*Зората нейде се разпъва,
възпламва нощната роса
и тъмнината се отдръпва
в дълбочината на леса.*

*Потръпват дървесата леко.
Аз тръгвам радостен. Къде?
Където бялата пътека
поиска да ме изведе.*

*И бродя: пея песен стара
или подсвирквам със уста,
а птиците ми отговарят
и ронят върху мен листа.*

*Денят полека се изнизва
и уморен от дълъг път,
аз спирам в сенчест кът, при извор,
от който никой не е пил.*

*И там, когато се надвесея
един над извора дълбок,
от дъното изплава весел
ликът на древен горски бог.*

1927 г.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.